

MARÍA JOSÉ LÓPEZ PALLARÉS, SECRETÀRIA GENERAL DE L'AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXAC, PROVÍNCIA DE BARCELONA,

C E R T I F I C O:

Que el Ple d'aquest Ajuntament, en la sessió del dia 28 d'octubre de 2021, va adoptar, entre d'altres, l'acord següent:

TEXT DE L'ACORD

5.1 MOCIÓ AMB RELACIÓ A LES SENTÈNCIES DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL RELATIVA A L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA I PER A UNA NOVA LLEI DEL FINANÇAMENT LOCAL

Vista la moció presentada, el text de la qual és el següent:

“Atès que el Tribunal Constitucional, mitjançant Sentència de data 11 de maig de 2017, va declarar la inconstitucionalitat i nul·litat dels arts. 107.1, 107.2 a) i 110.4 del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovada pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que regulen l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IIVTNU), però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increments de valor.

Posteriorment, l'Alt Tribunal, a la Sentència núm. 126/2019, de data 31 d'octubre de 2019, ha declarat també inconstitucional l'article 107.4 del text refós esmentat, respecte dels casos en els que la quota a satisfer sigui superior a l'increment patrimonial realment obtingut per el o la contribuent.

Finalment el Tribunal Constitucional en data 26 d'octubre de 2021 ha estimat la qüestió d'inconstitucionalitat núm. 4433-2020, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia, Ceuta i Melilla, amb seu a Màlaga i, en conseqüència, ha declarat la inconstitucionalitat i nul·litat dels arts. 107.1 segon paràgraf, 107.2.a) i 107.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, perquè estableix un mètode objectiu de determinació de la base imposable de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana que determina que sempre hagi existit augment en el valor dels terrenys durant el període de la imposició, amb independència que hagi existit aquest increment i de la quantia real d'aquest increment. La decisió declara alhora la intangibilitat de les situacions fermes existents abans de la data de l'aprovació de la sentència.

Amb aquestes sentències podem afirmar que l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IIVTNU), l'anomenat impost de plusvàlues queda totalment desmembrat i amb una gran incertesa jurídica pel que fa als seus efectes recaptatoris.

Les anteriors sentències esmentades de 2017 i 2019, contenen un mandat al legislador estatal perquè dugués a terme les modificacions o adaptacions del règim legal de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana. Però el Govern de l'Estat tot i l'obligació de realitzar les modificacions exigides pel Tribunal Constitucional, no ha completat encara la reforma. En aquest sentit els ens locals no han d'assumir en cap cas les conseqüències d'una regulació estatal incorrecta i extemporània.

En aquest context, el Ministeri d'Hisenda i Funció Pública va elaborar l'avantprojecte de llei per la qual es modifica el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, i que va ser presentat a la FEMP el passat mes de juliol. A banda del retard i de la inseguretat jurídica que això comporta per als ens locals, cal dir que l'articulat lluny de reformar profundament l'impost, únicament pretenia donar resposta al mandat del Tribunal Constitucional per adaptar el règim legal de l'impost a les sentències esmentades. Així, per una banda, s'introduïa un nou supòsit de no-subjecció per als casos en què es constatés, a instància de la persona interessada, que no ha havia obtingut un increment de valor. I, de l'altra, s'introduïa una regla per evitar la tributació per una plusvàlua superior a l'obtinguda.

Sens dubte, la modificació de la normativa tindrà un impacte notable sobre les finances municipals, de manera que cal cercar els sistemes compensatoris immediats perquè els ens locals disposin de la capacitat econòmica i l'autonomia financera necessària per continuar oferint els serveis que presten i desenvolupar les mesures de reconstrucció social i econòmica a conseqüència de la pandèmia. Ara bé, les sentències sobre l'impost de plusvàlues evidencien no només la necessitat d'ajustos superficials davant de les exigències constitucionals, sinó també la urgència d'emprendre la reforma del finançament local. És necessari. El municipalisme se l'han guanyat i ho mereix. I, especialment, pel transcendental paper que ha jugat en la contenció socioeconòmica dels efectes causats per la crisi sanitària de la COVID, amb un esforç inversor important, assumint competències impròpies i fent enormes esforços per ampliar l'escut social per protegir les famílies, bonificar en taxes l'hostaleria i el comerç local, o garantir els serveis socials bàsics.

La nova Llei de Finançament Local no pot dilatar-se més en el temps i ha d'estar aprovada abans d'acabar la legislatura. Les dificultats econòmiques que travessen els ajuntaments fa més necessari que mai un marc normatiu que combini la presència d'un espai fiscal propi que inclogui impostos (propis i compartits), taxes, preus públics que permeti als governs locals exercir la seva autonomia i corresponsabilitat fiscal, amb un conjunt de transferències incondicionals provinents d'una participació més gran dels Ajuntaments en els ingressos de l'Estat (PIE) i dels Fons de Cooperació Local que cobreixin la bretxa existent entre les necessitats de despesa estimades.

PRIMER.- Promoure, juntament amb les entitats municipalistes, la nova llei de finançament dels ens locals, amb l'objectiu que esdevinguin uns governs amb capacitat de transformació i puguin desenvolupar amb qualitat les seves competències i serveis.

SEGON.- Instar el Govern de l'Estat, mentre no s'aprova la llei de finançament local, que presenti, amb urgència, un projecte de llei de modificació del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovada pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març que situï el marc jurídic d'aquest impost en els termes establerts a l'esmentada Sentència del Tribunal Constitucional.

TERCER.- Instar el Govern de l'Estat a incloure en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2022 d'un fons específic de compensació per les pèrdues ocasionades als ajuntaments.

QUART.- Instar el Govern de la Generalitat a elaborar i presentar al Parlament de Catalunya una llei de finançament local en compliment de l'article 220.1 de l'Estatut de

Catalunya que encomana de forma clara que “El Parlament ha d’aprovar la seva pròpia llei de finances locals (...)”.

CINQUÈ.- Comunicar aquests acords al Ministeri d’Hisenda i Funció Pública, als Grups parlamentaris de les Corts Generals i del Parlament de Catalunya, a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP) i a les entitats municipalistes de Catalunya.”

Ple acorda APROVAR-LA per unanimitat, amb el vot a favor dels 20 membres de la Corporació municipal assistents a la sessió del total dels 21 que la formen.

Perquè així consti, i amb la reserva a què es refereix l’article 206 del Reial Decret 2568/86 de 28 de novembre, pel qual s’aprova el Reglament d’organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, lliuro aquesta certificació, d’ordre i amb el vist-i-plau de la Sra. Alcaldessa, en la data que figura al peu de la meua signatura.

Signat a Montcada i Reixac.

Vist i plau